

MŪSŲ LIETUVA



Taikai neigiamas reiškinys

Taikai neigiamas, priešiškas reiškinys yra p r i e v a r t a. Savo žodyje Paulius VI plačiai kalba apie įvairias jos formas, jos išsiplėtimą, jos didelę neigiamą reikšmę, apie pavienių ir organizuotų ir plėšikiškų ir patriotiškai, sociališkai nusiteikusių teroristų didelį skaudų apsirikimą; jie patys žūsta nuo ginklo ir kitų padėjų dar labiau pablogina.

Žinoma, taikai dar blogesnė yra visus prislegianti prievartos forma: karas. Išvengimui jo ne tiek svarbi ginklų lygsvara, kiek visuose minties išplėtimas, jog karas yra didžiausias neprotingumas, ir vystymas tarp tautų vis labiau jungiančių, draugiškų žmoniškų, solidarių santykių.

Gyvybės branginimas

Karui išvengti ir palaikyti taikai labai padeda didelis gyvybės branginimas. Svarbi ne tik taika, ginanti žmonių gyvybes nuo karo žudynių, bet ir gyvybės saugojimas nuo įvairių pavojų, klasių, žalojimų. Apie tai būtų galima plačiai kalbėti.

„Kalbėsime tik apie gydytojus ir sanitarus, kurie savo pašaukimu, mokslu ir atsidėjimu daug prisideda prie fizinės ir psichinės žmonijos sveikatos palaikymo. Pasitikime jų solidarumu palaikyti ir ginti žmogaus gyvybę.

„Nemažiau pasitikime tarnyba tu, kurie duoda pradžią gyvybei, ypač motinų. Taika turi šioje srityje pirmą apsaugos skydą – apsaugojimo ir meilės skydą...

„Todėl mes negalime nesmerkti kiekvienos gimstančios gyvybės pažeidimo ir neprašyti visų atsakingų įstaigų ir valdžios autoritetų priešintis ir uždrausti abortą.

Žodis jaunimui

Pabaigoje Paulius VI kreipiasi į tikintį jaunimą, kad sudarytų frontą prieš prievartą labiausiai pažeidžiamoje vietoje, bet ir daug žadančiam geresniam rytojui, būtent jaunime.

Tegu jaunimas žino, kad be Kristaus pagalbos ir vadovavimo negalima pastovi, tikra ir visuotinė taika. Kristus paskelbė: „Palaiminti taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo vaikai“ – Ir Kristaus taika nepadaro žmones silpnais, bailiais, galingųjų auka. Priešingai, juos įgalina kovoti už teisingumą, išspręsti daug problemų didžiavasiškumu ir meilės genijumi.

„Daug jaunuolių pasiduoda pagundai prieštarauti ir pasirodyti stipriais prieš savo draugus, smūgiais, muštynėmis, keiksmiais ir kerštu. Klysta. „Pasirodykite stiprūs savo dvasia, savo elgesiu išmokykite ir kitus su sivaldyti“. Išmokykite taip pat atleisti ir būti draugais tu, kurie jus įžeidė. – Taip būsite tikri katalikai.

Be to nebūkite nepakenčią kitų, išdidūs su kitos socialinės padėties ar tautos jaunuoliais. Nedarykite nieko iš savo egoizmo, iš paniekos, niekada iš keršto.

„Trečias motyvas. Manome, kad jūs, jaunuoliai, kai būsite vyrai, pakeisite galvojimo ir veiksmo būdą šių laikų, taip linkusių skirtis nuo kitų ir kitus pulti. – Ar nesame broliai, visi nariai tos pačios žmonijos šeimos? Ar visos tautos nėra įpareigosotos susitarti ir kurti taiką?

Tad jūs, naujų laikų jaunuoliai, įpraskite mylėti vienas kitą, teikti visuomenei geresnės, kilnesnės, solidaresnės žmonijos vaizdą. Norėkite būti tikrais žmonėmis, o ne vilkais. Iš tikrųjų norėkite turėti džiaugsmo ir nuopelno darant gera, padedant reikalingiesiems, darant gera vien dėl savo sąžinės.

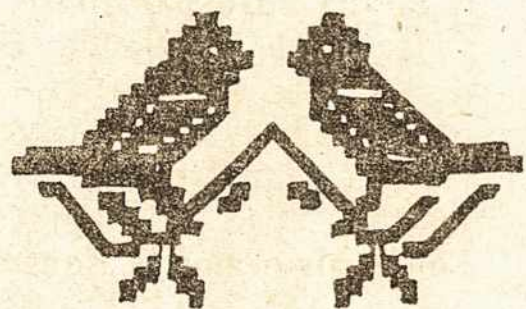
Juk prisimename Kristaus žodžius paskutinėje vakarienėje: „Aš jums duodu naują įsakymą: mylėkite vienas kitą... Iš to pažins, kad jūs esate mano mokiniai“. Tai autentiško, tikro žmoniškumo ir krikščionies ženklas – labai mylėti vienas kitą.

Atsiveikiname su jumis, jaunime ir laiminame visus. Tebūnie mūsų sūkis: Prievarta – Ne! Taika – Taip!

Paulius VI

Paruošė P.D.

NR. 3 (1538) – SEMANÁRIO – 1978 M. SAUSIS – JANEIRO 19 D. – 3,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338



PRIEVARTA-NE!
TAIKA-TAIP!

Popiež. Pauliaus VI žodis 11-tai Pasaulinei taikos dienai pradedant 1978 Naujuosius Metus.

– „Taika! – Tai ne mūsų žodis. Jis nužengia iš nematomos dangaus karalystės. Tai begalinės, pranašiškos reikšmės žodis. Mes jam paskoliname savo lūpas, savo balsą: „Ramybė geros valios žmonėms, kurie myli Viešpatį“.

„Taika yra d o v a n a, kurią žmonės gali ir turi priimti. Tai ne toks gražus sapnas, grynas idealas ar patraukli utopija. Ji gali būti tikrovė. Kaip kasdieninė duona, kuri yra žemės, Dievo apvaizdos ir žmogaus darbo vaisius, taip ir taika. Taika yra lygsvara, kurią išlaiko judėjimas (lyg dviračiu važiavimas), ir kuri iššaukia nuolatinę dvasios ir veiklos energiją“.

Todėl popiežius kviečia į talką talkai, į apsigalvojimą visus geros valios žmones, politikus, išminčius, galvotojus, žurnalistus, mokytojus ir pasaulinės ginklų rinkos pirklius; šį kartą į apgalvojimą dviejų pagrindinės svarbos reiškinį.

Stipri laikos įgyvendinimo viltis

Tai pirmas reiškinys. Ši viltis remiasi eile teigiamų dalykų, ypačingai vis stipriau išsivystančia taikos minties pažanga. Taikos mintis vis labiau įsigali žmonijos sąžinėje. Ji lydi, eina drauge, net priekyje visos pažangos, kuri siekia žmonijos vienybės.

Mūsų laikų garbei istorijos bus pripažintų, kad yra daug dalykų, daug svarbių dokumentų taikai organizuoti, ginti, kelti. Hel sinkis vienas iš jų. Jungtinėse Tautose yra specialūs posėdžiai apie nusiginklavimą. Daug pastangų eilinių ir didelių žmonių taikai išplėsti.

Dabar niekas nedrįsta tvirtinti, kad karas yra garbės ir gėrovės pradai, yra kelias išspręsti ginčijamus klausimus.

Tačiau šiais laikais pasaulio sąmonė yra labai įbauginta minties: – „Mūsų taika yra tik paliaubos. Tuoj gali išsiliepsnoti baisusis nebeužgęsinamas karas“.

Šventasis Tėvas norėtų būti pajėgus nubaidyti šią baisią, slepiančią baime, visu balsu šaukdamas, autoritetu skelbdamas:

„Karas yra neprotingumas. Būtinai reikalinga taika. Ji pasiekiamą. Reikia tik siekti jos kantriu, protingu ir solidariu teisingumo bei laisvės įgyvendinimo keliu, kaip tai jau pradėjo daryti didžiosios tarptautinės institucijos. Tikimės, kad mūsų laikų modernūs mokytojai ir politikai semsis ir toliau tokio įkvėpimo iš mūsų pradininkų, Pijaus XII ir Jono XXIII, duotų didžiųjų pamokymų“.

Ne maža, bet kovoianti tauta

VLIKO seimas kasmet įvyksta kitoje vietoje. Šiemet jis įvyko St. Petersburge, Fla., JAV, lietuvių klubo patalpose ir "The Happy Dolphin Inn" viešbutyje, kuriame daug seimo atstovų buvo ir apsistoję. Seimo atidarymas įvyko gruodžio 3 d., 10 v. r. lietuvių klubo salėje. Jį pasveikino St. Petersburgo lietuvių seimui priimti komiteto pirm. dail. A. Rūkštelė. Seimą pradėjo VLIKO valdybos pirm. dr. J. K. Valiūnas. Po to sekė kun. J. Gasiūno invokacija ir prezidento sudarymas. Seimui pirmininkauti pakviestas "Keleivio" redaktorius J. Sonda ir agr. J. Daugėla, sekretoriauti — p. Gerdvilienė ir V. Kulpa. Priimta darbotvarkė ir sudarytos komisijos politinė, visuomeninė, finansų, informacijos. Seime dalyvavo 34 atstovai iš 15 VLIKą sudarančių grupių ir per 50 svečių.

Sveikinimai

VLIKO seimą žodžiu sveikino BALFo pirm. M. Rudienė, PLB vardu — p. Jankūnas, KLB — J. R. Simanavičius.

Raštu sveikino: diplomatinės šefas S. Lozoraitis, Lietuvos atstovas Vašingtone dr. S. Bačkis, Lietuvos atstovas Londone V. Balickas, Lietuvos atstovas Pariziuje J. Baltrušaitis, Lietuvos konsulas Niujorke A. Simutis, Lietuvos konsulas Toronte dr. J. Zmuidzinis, Lietuvos konsulė Čikagoje J. Daužvardienė, Leono XIII fondo vardu — A. Kasulaitis, Europos lietuvių krikščionių demokratų vardu iš Pa-

ryžiaus J. Venckus, Venecuelos LB vardu — Vl. Venckus, Vilniečių sąjungos vardu — J. Šalna, Miami lietuvių vardu — P. Šilas, "Garso" redaktorius M. Zujus (jis pridėjo ir auką).

Pranešimai

Pranešimus padarė VLIKO tarybos pirm. dr. J. Vėbra ir VLIKO valdybos pirm. dr. J. K. Valiūnas. Dėl jų pranešimų iškilo kaikurių pasisakymų. Vienas iš jų — dėl lankymosi pavergtoje Lietuvoje. Ar vykti į pavergtą Lietuvą, apsisprendžia kiekvienas asmeniškai.

Tautos Fondo pareigūnų pranešimai buvo padaryti po pietų "The Happy Dolphin Inn" patalpose. TF centro valdybos pirm. I. Gasiliūno pranešimą perskaitė valdybos vicepirm. J. Giedraitis. TF atstovybės Kanadoje pranešimą padarė atstovybės pirm. J. Vaičiūnas, įteikdamas TF centrui \$30.000 čekį. TF Toronto apyl. atstovybės pranešimą padarė jos pirm. A. Firavičius, išskeldamas sunkumus aukų rinkimo darbe.

Paskaitos

VLIKO seime buvo skaitytos dvi paskaitos. Dr. Br. Kaslas kalbėjo apie Lietuvos valstybingumo apraiškas nuo Mindaugo laikų ir kiek paliesdamas kitus kraštus. Jis sakė, kad anų laikų Lietuvos valstybingumą reikia vertinti anų laikų sąlygomis. Didelis Lietuvos valstybės išsiplėtimas sudarė sąlygas jai ilgiau išsilaikyti kaip valstybei (1430-1795). Jei Lietuvos kunigaikš-

čiai būtų daugiau kreipę dėmesio į lietuvių tautinius ir kultūrinius reikalus, Lietuvos ateitis būtų buvusi kitokia. Visą laiką Lietuva buvo barjeras tarp Rytų ir Vakarų.

Dr. A. Štomas kalbėjo apie Lietuvos valstybės ateitį, bet daugiau palietė dabartį. Jis pasakė, kad sovietai priėjo savo santvarkos liepto galą. Sovietinei Rusijai reikia labai laikytis, kad neįvyktų sproginimas, nes komunizmu nusivylę ne tik pavergtieji, bet ir komunistai. Tik komunistams, ypač saugumiečiams, kelio atgal nėra, todėl jie ir prieš savo valią gina dabartinį režimą. Kai 1956 m. Vengrijoje vyko sukilimas, prieš jį, iki atvyko sovietai su tankais, aršiausiai kovojo saugumiečiai, nes jie — geltonbačiai — sukilėlių buvo kariami ir šaudomi be teismo. Sovietai bijo demokratinio judėjimo ir sproginimo. Ir Sovietijos inteligentija laukia sovietinės santvarkos pasikeitimo, nes ta santvarka visiems įgriso iki kaulo. Tos santvarkos pakeitimo nenori Maskva, kuri turi gerą duoną. Kai atėjo Prahos pavasaris, Maskva jį užslopinė, kad nepasklistų po visus Maskvos pavergtus kraštus. Dr. Štomas pareiškė, esą Maskva jį augino kaip VLIKO priešą, bet išaugino vlikininką.

Į vieno seimo dalyvio pasisakymą, kad mes esame maža tauta, dr. Štomas atsakė: "Užmirškime, kad esame maža tauta. Turime būti kovoianti tauta".

Balius — koncertas

Seimo metu erdviuose lietuvių klubo patalpose įvyko balius — koncertas. Jei seimo posėdžiuose dalyvavo apie 100 žmonių, tai baliuje jų buvo per 300. Solistė P. Bičkienė atliko operų ištraukas ir lietuviškas dainas. Publika daugiau plojo už lietuviškas dainas. Reikia pastebėti, kad St. Petersburgo lietuviai sugebėjo surengti balių — koncertą su šilta vakariene ir šokiais, imdami už įėjimą tik \$5, už stiprių gėrimų davinį — 50 ct.

Seimo užbaiga

Gruodžio 4, sekmadienį, 10-12 v. r. dirbo komisijos, o 12 v. prasidėjo paskutinis seimo posėdis. Jis užtruko kiek ilgiau dėl rezoliucijų priėmimo, nes kaikurias teko pataisyti. Seimas pritarė, kad būtų paliktas senas Tautos Fondo pavadinimas, kurį taryba buvo pailginusi, tarsi padarydama kitą fondą. Dr. J. K. Valiūnas seimą baigė kalba, padėkodamas seimo dalyviams bei prie seimo rengimo prisidėjusiems. Ypač padėkojo Tautos Fondo atstovams iš Kanados ir patarė JAV-bių TF pareigūnams nuvykti į Kanadą, Torontą, ir pasimokyti, kaip reikia rinkti aukas Tautos Fondui. Seimas baigtas Lietuvos himnu.

Po pietų, 4 v. v., Šv. Vardo šventovėje, prie kurios veikia ir lietuvių Šv. Kazimiero misija, buvo atlaikytos iškilmingos pamaldos. Jas atlaikė prel. J. Balkūnas su kun. T. Degučiu ir kun. J. Gasiūnu. Erdvi šventovė buvo beveik pilna seimo dalyvių, svečių bei vietos lietuvių. Prel. J. Balkūno pamokslas buvo uždegantis. Jo turinį pasiėmė dr. A. Štomas. Pamaldos buvo baigtos giesme "Marija Marija" ir Lietuvos himnu. Išėję iš šventovės, pamaldų dalyviai dar ilgai šnekučiavosi, nes daugumai jų čia buvo paskutinis susitikimas su artimaisiais, pažįstamais.

Pabaigai

Seime buvo pasisakymų, kad nebūtų ilgų pranešimų. Jei kas turi ilgus pranešimus, tegul juos multiplikuoja ir išdalina seimo dalyviams. Taip pat buvo pasisakyta prieš perilgas įžangas, ypač prieš pranešimus: gerb. pirmininke, gerb. vicepirmininke, gerb. ... ir t.t. Buvo pasisakyta ir prieš seimo balių, nes ir jis sutrukdė daug laiko. Betgi baliuje buvo triskart daugiau dalyvių, negu seimo posėdžiuose. Baliuje buvo galima daug su kuo susitikti ir pasikalbėti. Gal VLIKO seimas turėtų trukti ne 2, bet 3 dienas. Viena St. Petersburgo lietuvė privačiai pasakė, kad VLIKO seimo metu buvo pamiršta Amerika, kurios vaišingumu mes naudojames: nebuvo sugiedotas Amerikos himnas ar bent pasakyta "God bless America".



VLIKO seimas St. Petersburge, Floridoje, 1977 m. gruodžio 3-4 dienomis

Lenkų spauda apie lietuvius ir Lietuvą

Stepas Varanka

Išėivių laikraštis

Kazimierz Lukomski lenkų išėivių laikraštyje "Gwiazda Połiarna" (Rytų žvaigždė), leidžiamame JAV, 1977. X. 8 parašė ilgą straipsnį "Litwini walczą o byt narodowy" (Lietuviai kovoja už savo tautinę egzistenciją).

Autorius sako: užimti savo reikalais, mažai dėmesio skiriame savo kaimynams. Tai esą labai svarbus reikalas. Tie dalykai gali turėti labai didelę reikšmę ateityje.

Dabartinė Pabaltijo valstybių padėtis verčianti jas nutautėti. Taip sakęs dr. K. Bobelis savo kalboje, kuri esanti įtraukta į valstybinės dokumentacijos bylą, liečiančią žmogaus teises Vidurio Europoje. Lietuvoje vykstanti priverstinė rusifikacija mokyklose, įstaigose ir įvairiose institucijose. Mokyklų vadovėliuose Lietuvos istorija klastojama ir iškraipoma pagal okupanto reikalavimus.

Dr. Bobelis esą reikalauja JAV vyriausybę, kad ji laikytųsi Helsinkio susitarimo ir reikalautų Pabaltijo valstybėms laisvės. Toji reikalavimų politika sutinkanti su JAV lenkų reikalavimais.

Lietuvoje K. Bendrija esanti pirmose kovos linijose. Tai labai stiprus ir vieningas frontas. 1940 m. Lietuvoje katalikų buvo 84%. Tas pats nušimtis buvo 1975 m. Klierikų buvo 425, dabar — tik 29. Religinių periodinių leidinių buvo 32, dabar nė vieno. Slapta katalikų "Kronika" informuoja lietuvius apie tikrąją padėtį krašte. Lietuvių katalikų dėka pasaulis yra painformuotas apie tragišką Lietuvos ir lietuvių padėtį sovietinėje okupacijoje.

Straipsnio autorius Lukomski rašo: kalbant apie Lenkijos kaimynus, esą reikėtų paminėti straipsnį "Lituanus" žurnale, kur JAV lietuvis prof. Romualdas Misiūnas aprašė savo išpūdžius iš kelionės po dabartinę Lenkiją. Profesorius matė ir jautė praeities Lietuvos ryšius su Lenkija, kurie jam priminė sentimentalų praeitį. Vavelio pilyje jis matė Vyčio ženklą. Pastebėjo Aušros Vartų Madonos kultą Lenkijoje.

R. Misiūnas esą palygina lenkų - lietuvių santykius su anglų - skotų. Lenkų kultūra esą taip sužavėjusi lietuvius, kad jie pasimetė, nutauto ir jautėsi esą lenkai-lietuviai... Vėliau tik atgijęs kalbinis ir kultūrinis nacio-

nalizmas privedė prie išsiskyrimo proceso ir net prie neapykantos. Neapykanta esą reiškiasi daugiau lietuviuose, negu lenkuose.

Esą R. Misiūnas mini, kad pokarinė lietuvių karta rodo didelį susidomėjimą Lenkija. Pradedama jau reikštis kitos nuomonės, net pamėgdžiojimai. Prof. Misiūnas rado Lenkijoje nemažą susidomėjimą Lietuva, ne tik eiliniuose žmonėse, bet ir akademikų sluogsnuose. Niekur kitur nėra tiek knygų išleistų apie Lietuvą, kiek Lenkijoje. Ten esanti išleista "Lietuvos istorija" po I D. karo su nuotraukomis, nepriklausomybės akto kopija, sąrašų tremtinių - išėivių leidinių ir periodinių laikraščių, kurie išėjo prieš 10 metų. Toji "Lietuvos istorija" Lietuvoje esanti draudžiama.

Pabaigoje pridedama, kad prof. Misiūno straipsnis lenkų - lietuvių "ginčų laikotarpyje" teikia vilčių geresniam sugyvenimui.

Kad toji neapykanta lietuviuose reiškiasi daugiau, savime suprantama. Lenkai Lietuvai ir lietuviams padarė sunkiai išaiškinamą skriaudą — užgrobė sostinę ir prijungė ją prie Lenkijos valstybės. Lenkai patys sudarė sąlygas neapykantai ir jų neatitaisė.

Lenkijos savaitraštis

Kitas straipsnis yra paskelbtas dabartinės Lenkijos jaunimo savaitraštyje "Razem" (Drauge) 1977. IX. 11. Ten rašo W. Pielecki tema "Litwa wczoraj i dzis" (Lietuva vakar ir šiandien). Jame autorius aprašo 7 dienų kelionę.

Trakuose ekskursijos vadovas aiškines, kad tos pilys yra lietuvių tautos didybės, nepalaužiamos ištvermės simbolis. Tai tiesa. Yra tokių, kurie čia dažnai lankosi ir gerai žino visą Lietuvos istoriją. Nemažai lietuvių turistų nori būti toliau nuo triukšmo ir giliau pamąstyti apie Lietuvos praeitį.

Straipsnio autorius Pielecki toliau rašo, kad vadovas Romka-

sakęs, esą lietuvių tauta labai nukentėjo paskutiniojo karo metu — žuvo kas 5-tas žmogus. Nukentėjo miestai, kaimai, paminklai, kurių nedaug liko. Žinoma, kad tauta, kuri ilgus metus kenčia priespaudą, nori turėti, be savo kalbos, autonomijos, ir savo paminklų. Apčiuopiami paminklai yra reikalingi dvasiniam sustiprinimui. Jie teikia ir prailgina tautinės istorijos žinias. Lietuviai tuos paminklus prižiūri su didele meile ir jais labai rūpinasi.

Lietuvai tapus sovietine respublika ir valdžiai perėmus Trakus, 1951 m. pradėta pilies rekonstrukcija. Lietuviai rodo didelę meilę savo paminklams. Trakų pilies rajone nuolat vyksta koncertai, ansamblių pasirodymai ir kiti įvairūs pramoginiai susibūrimai.

Vilnius. Tai bemaž pusmilijoninis miestas. Tai Lietuvos TSR sostinė. Senamiestyje jau keletą metų vyksta atstatymo darbai. Tai ryškiai matyti prie Aušros Vartų. Senuose pastatuose įrengiami švarūs, estetiški barai. Autorius rašo: "Mes, pripratę prie Lenkijos valgyklų, kurios mūsų nepaikina, nedrįsome įeiti į taip gražiai atrodančias lietuviškas, neturėdami per daug rublių. Tačiau vėliau paaikšėjo, kad tai yra paprastos Vilniaus užėigų vietos. Kainos visur prieinamos ir vienodos. Mums tai buvo nesuprantama. Vilniaus senamiestis yra numatytas baigti atstatyti iki 1980 metų".

Matydami Vilniaus naujus Lazdynų pastatus stebimės. Mums, lenkams, darosi nesmagu. Pas mus tokių nėra. Grožį tų pastatų sunku aprašyti. Vykdam tų pastatų statybą, miškai ir medžiai nebuvo naikinami. Pastatai, galima sakyti, stovi miške. Vaikai ten net grybauja.

Tai puikus lietuvių Čekanausko ir kitų 5 lietuvių architektų projektas, už kurį jie gavo Lenino premiją. Pagal jų projektą, tokie pastatai dabar yra statomi Sovietų Sąjungoje.

Ziūrint į Lazdynus, norėjosi, kad mūsų lenkai architektai atvyktų į Vilnių ir pamatytų kaip reikia pastatus projektuoti ir juos statyti.

Pirčiupis. Tai kaimas Vilniaus krašte, Eišiškių rajone, prie Rūdninkų girios. Prie kaimo kelio pastatytas akmeninis moters paminklas. Tame paminkle, moters-motinos veide, kiekvienas gali matyti neišpasakytą motinos skausmą ir šurpulingą tragediją.

1944 m. birželio 3 d. aušo rytas. Ankstyvi saulės spinduliai prausė ir glostė miegantį kaimą, miškus, laukus ir pievas. Vilniaus vieškeliu, Eišiškių link, važiuo keletas hitlerinių sunkvežimių. Netoli kaimo pasigirdo šūviai. Tai sovietų partizanai šaudė iš Rūdninkų girios. Keletas vokiečių žuvo. Taip pat buvo sunaikinti keli autovežimiai. Išlikę gyvi vokiečiai pasitraukė į Eišiškes. Apie 11 v. atvyko 17 sunkvežimių su kariniais daliniais, tankais ir vienas šarvuo- tis...

Artinosi audra. Dangus apsiniaukė. Pradėjo lynoti. Sunkvežimiai sustojo ties senu Pirčiupiu. Ten buvo žvalgybinis vokiečių postas. Vokiečiai išsiri-kiavo ir, pagal komandą, hermetiškai apsupo kaimą. Niekam nebuvo leista išeiti. Kaime trūko tik kelių gyventojų, kurie ankstyvą rytą išėjo į darbus.

Visi gyventojai, vyrai, moterys ir vaikai, buvo suvaryti į miško pakraštį ir ten be pasigalėjimo sušaudyti. Iš 123 gyventojų, kurie pateko į mirties žiedą, išsigelbėjo tik 9. Jonas Butkus, kuris su dveju metų dukrele ant rankų aiškino, kad tame kaime negyvena, buvo vietoje nušautas, o dukrelė pagriebta už kojikių ir numesta į šaudomųjų grupę.

Jau daug metų prabėgo nuo tos baisios tragedijos, tačiau kiekvienais metais tą dieną žmonės, pasipuošę geresniais drabužiais, renkasi prie lietuvių motinos paminklo Pirčiupyje. Susirinkę tragiškoje tyloje padeda jai prie kojų gėlių. Nevienas nubraukia ašarą ir susimąsto. Akmeninės motinos veidas yra skausmingai išdidus. Tai charakteringas lietuvių motinos veidas. Knygutėje parašyta esą tai daroma, kad nauja Lietuva žinotų, ką reiškia kova už laisvę.

Pabaigoje straipsnio autorius rašo: "Ten, Lietuvoje, supratome, kokie pavojai gresia mažoms tautoms. Supratome, kiek daug reiškia lietuviams tos nu- liūdusios motinos, iškalto iš akmens, paminklas.

“Mes padarėm, ką galėjom - tai, ko norėjot”

Tėviškės Žiburiai

Didžiojo krepšininko Felikso Kriaučiūno pėtelis

JONAS NARBUTAS

Skaudi ir pritrenkianti buvo žinia, kad iškilusis nepriklausomos Lietuvos sportininkas — didysis krepšininkas Feliksas Kriaučiūnas iškeliavo amžinybėn (palaidotas 1977 m. lapkričio 3 d. Čikagoje). Tačiau su šia skaudžia žinia kartu iškyla jo asmenybė, labai artimai susijusi su buvusios nepriklausomos Lietuvos sportiniu gyvenimu ir jo didžiaisiais nuopelnais tautai, du kartu iškovojo Lietuvai garbės vainiką — Europos krepšinio nugalėtojos vardą. Tai laimėti galėjo tik iškiliai mūsų tautos krepšininkai, kuriems tada vadovavo F. Kriaučiūnas. Jis ne tik pats žaidė valstybinėje Lietuvos krepšinio rinktinėje, bet ir buvo jos kapitonas.

Per tris savaites

F. Kriaučiūno vardas su nepriklausomos Lietuvos krepšiniu susietas nuo 1937 m. balandžio 2 d., kai, palankioms aplinkybėms susiklosčius, jis su P. Talzūnu visai netikėtai atsidūrė Kaune ir ėmė treniruoti valstybinę krepšinio rinktinę II-oms Europos krepšinio pirmenybėms. Šios treniruotės metu ir išryškėjo jo, kaip gabaus krepšininko, bruožai. Jis mokėjo perteikti savo patirtį kitiems ir vadovauti komandai, įkvėpiant pergales dvasią, be kurios nėra įmanomas laimėjimas. Treniruotėms bebuvo likę tik trys savaitės. Taigi, reikėjo dirbti. Kriaučiūnas ir jo vyrai dirbo taip, kaip niekas kitas, nes reikėjo pasiruošti ir fiziškai.

Per tris savaites paruošti rinktinę Feliksui pagelbėjo dar ir ta aplinkybė, kad jis, atvykęs į Lietuvą, krepšinio rinktinės vyrus rado jau beveik parinktus (jis pats padarė tik porą nežymių pakeitimų). O tai buvo padaryta prieš tai Lietuvoje buvusių Amerikos lietuvių krepšininkų — dr. Savicko, Prano Liubino ir toliau vyrus treniravusio Žuko.

Žinoma, tų trijų savaičių treniruotės metu tik treniruojamiems vyrams F. Kriaučiūno vardas tebuvo žinomas ir reikšmingas, o visiems kitiems jis nieko nereiškė. Net kai buvo baigta treniruotė ir Kauno žiūrovams suruoštos parodomosios rungtynės tarp pirmos ir antros krepšinio rinktinės, F. Kriaučiūno vardas nieko eiliniams žiūrovams ar krepšinio mėgėjams ne-

sakė. Tai buvo didelė tyla prieš didelę audrą. Kad rinktinės treniruoti ir joje žaisti yra į Kauną atvykę du Čikagos lietuviai krepšininkai F. Kriaučiūnas ir P. Talzūnas, išskyrus pačius krepšininkus ir kelis asmenis, niekas nežinojo.

Nejaukus priėmimas

Spaudoje nereklamuota, vos kelių asmenų palydėta į traukinį, valstybinė Lietuvos krepšinio rinktinė išvyko į Rygą antroms Europos krepšinio pirmenybėms. Tenai taip pat nebuvo sutikta su pagarba, kaip kad visos kitų valstybių krepšinio komandos — be sutikimo maršo ir sveikinimo kalbų (neatsilankė nė vienas pirmenybių rengimo komiteto narys). Ji buvo apgyvendinta ne ištaigingame “Romos” viešbutyje, drauge su kitų valstybių komandomis, bet atskirame “Excelsior” viešbutyje. Pati latvių spauda labai iškiliai rašė apie visų valstybių krepšinio komandas, bet beveik nieko neminėjo apie Lietuvos komandą, nes mūsų šalis buvo laikoma “patrankų mėsa”. Net ir estai, kai patyrė apie pakeistą pirmenybių tvarką, kad Lietuva pirmą dieną turės žaisti su kita valstybe, ėmė net protestuoti, nes kaip galima išleisti iš dantų lengvai sukramtomą kąsnį? Šis mūsų komandos nežinomumas buvo labai geras, nes priešrinkininkai nežinojo mūsų komandoje sukauptos jėgos.

Pagaliau — sensacija!

Europos krepšinio pirmenybių pirmos dienos pirmosios rungtynės sudarė didžiausią sensaciją ne tik pirmenybių rengėjams, visiems jų dalyviams, bet ir nepriklausomai Lietuvai bei visai tautai, kai Lietuvos rinktinė, vadovaujama F. Kriaučiūno, nugalėjo Italijos rinktinę, turėjusią iki to meto daug žymių tarpvalstybinių pergalių ir laikomą rimčiausiu kandidatu į Europos meisterius.

Rungtynės buvo vienos iš atkakliausių ir kiečiausių, nes teisėjai palaikė kietą kūninį italų žaidimą, o Lietuvos penketukas į tai atsakė nepaprastu pasiryžimu ir nuostabiu atkaklumu. Kaip to meto spaudoje pažymima, gynime F. Kriaučiūnas buvo nepralenkiamas. Nuolat jis akrobatiškai stabdė pašėlusius italų antpuolius, kad net ir nesuinteresuoti žiūrovai, pagauti entuziazmo, kėlė jam ovacijas. Dar pažymėtina, kad per visa



Nepriklausomos Lietuvos krepšininkai po pirmo laimėjimo prieš Italiją. Iš kairės: Puzinauskas, Talzūnas, Kriaučiūnas, Žukas, Baltrūnas

žaidimą italai vis keitė žaidikus, duodami saviesiems poilsio, tuo tarpu Lietuvos penketukas (Kriaučiūnas, Talzūnas, Žukas, Baltrūnas, Puzinauskas) abu kėlinius žaidė be jokio poilsio. Tai pasako, kad F. Kriaučiūnas buvo gerai fiziškai paruošęs krepšinio rinktinę. Be viso to, Lietuvos krepšinio rinktinė prieš Italiją parodė modernią krepšinio gynimosi ir puolimo taktiką, pranašesnę už italų.

Rytojaus dieną Lietuvos rinktinė nugalėjo Estiją, laikytą irgi kandidate į meisterius. Trečią vakarą lengvai sudorojo Egiptą, o ketvirtą dieną prieš Lietuvos rinktinę krito stipriąja laikyta Lenkija. Priartėjo ir paskutinė pirmenybių diena — baigmės varžybose vėl susitiko Lietuva su Italija. Italai į rungtynes metė visas savo jėgas, patyrimą ir atkaklumą. Tačiau visos italų pastangos buvo veltui: F. Kriaučiūno suorganizuotos modernios krepšinio gynimosi sistemos nepajėgė įveikti, ir Lietuva laimėjo ne tik baigmės rungtynes, bet ir Europos krepšinio nugalėtojos vardą.

Pasaulis kalbėjo apie Lietuvą

Ši milžiniška Lietuvos krepšininkų pergalė nuaidėjo ne tik Europos, bet ir viso pasaulio spaudoje. Su pergalių žiniomis kartu aidėjo ir laimėjusių krepšininkų pavardės. Patyrę užsienio sporto korespondentai iš pat pirmų rungtynių pastebėjo, kas yra Lietuvos krepšinio komandos vadovas ir pajėgiausias jos krepšininkas. Tai buvo visų pripažintas F. Kriaučiūnas, nes jis buvo tas, kuris dirigavo visą žaidimą, o Talzūnas, Žukas, Baltrūnas, Puzinauskas, Andriulis ir kiti buvo tik jo planų vykdytojai.

Kokią milžinišką džiaugsmo, pasididžiavimo ir patriotizmo bangą tada sukėlė Lietuvoje F.

Kriaučiūno paruoštos krepšinio rinktinės laimėjimas Rygoje, nepergyvenus ir nemačius, šiaudien sunku nusakyti. Tai buvo kažkas nepaprasto ir neįtikinančio. Krepšininkų pavardės buvo linksniuojamos visoje Lietuvoje, ir jaunimo užsidegimas žaisti krepšinį pasiekė augščiausią laipsnį. Kiekvienas pradėjo mėtyti kamuolį, svajojo kada nors tapti Kriaučiūnu, Talzūnu, Žuku, Baltrūnu, Puzinausku ir visais kitais rinktinės dalyviais.

Laimėtojų sutikimas

F. Kriaučiūną, kaip didįjį krepšininką, įvertino net Latvijos respublikos prezidentas Ulmanis, nes kai pasibaigė pirmenybės, Kriaučiūnas ir Talzūnas su mūsų rinktinės palydovais buvo priimti specialioje audienčioje ir pasveikinti su dideliu laimėjimu.

Grįžtančius iš Rygos su pergale laurais krepšininkus Lietuva sutiko su didžiausiomis iškilmėmis. Visoje Lietuvoje krepšininkų garbei buvo iškeltos tautinės vėliavos. Nuo Latvijos sienos iki Kauno geležinkelio stoties, kur tik traukinys sustodavo, stotyse laukė minios ir sveikino nugalėtojus, įteikdami dovanas ir begales gėlių.

Žinoma, didžiausias sutikimas buvo Kaune, kur nuo geležinkelio stoties aikštės Vytauto prospektu, Parodos gatve iki Kūno Kultūros Rūmų buvo susirinkusi keliasdešimt tūkstančių minia, kuri sveikino nugalėtojus nesibaigiančiomis ovacijomis. Geležinkelio stotyje buvo ištisa eilė sveikinimų, už kuriuos krepšininkų vardu padėkojo kapitonas F. Kriaučiūnas ir pareiškė: “Mes padarėme, ką galėjome, ir tai, ko jūs norėjote”.

O kai krepšininkai pasiekė Kūno Kultūros Rūmus, juos sutiko min. pirm. J. Tūbelis. Jis

lingą Lietuvos praeitį. Glaudžiasi prie Nemuno daug upių ir upelių: Neris, Merkys, Dubysa, Šešupė, Jūra, ir klausosi jo nuostabiai gražių pasakojimų; klausosi miškai, pakrantėje augančios gėlytės, margaspalvių drugelių būriai, klausosi ir giesmininkai paukšteliai.

VORAS

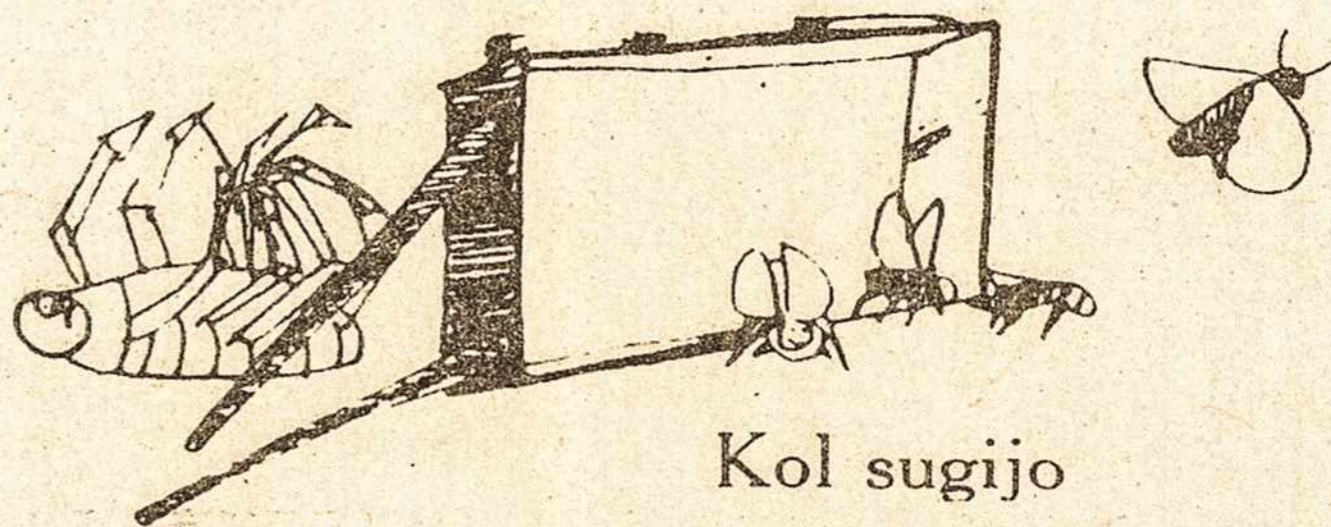
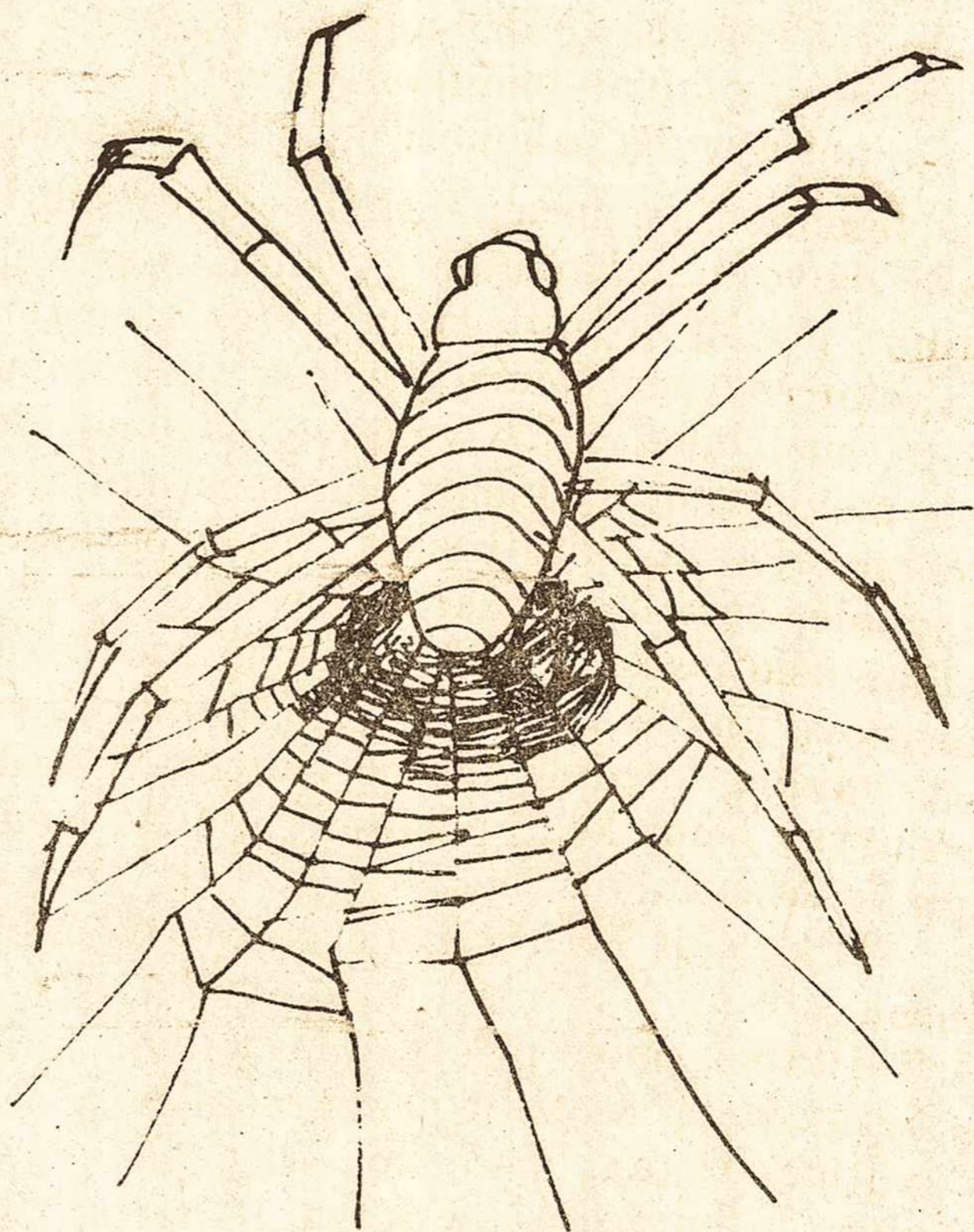
Voras tinklą
nusiaudė,
daugel musių
prisigaudė,

į vežimą
susidėjo
ir į turgų
nudardėjo.

Greit važiavo,
dulkės rūko,
kumelaitė
net patrūko.

Pliekė, lėkė,
kiek įkirto —
pasibaidė
ir apvirto.

Voras sprandą
nususuko
ir sudaužė
namuką.



Kol sugijo
sprandas, kojos —
visos musės
išlakiojo.

Pranas Imsrys
TÉVIŠKĖLĖ
AŠ REGIU

Tekstas, skirtas SKAITYMOI ir NAGRINĖJIMUI Lietuvių kultūros ir kalbos kurse suaugusiems.

Paimtas iš Vandos Frankienės-Vaitkevičienės UŽBURTOS KANKLĖS- pasakojimai apie senovę.

Ši knyga JAV LB Švietimo Tarybos pripažinta tinkama skaityti liuanistinėse mokyklose.

NEMUNAS



TAI BUVO labai seniai. Taip seniai, kad nebeatmena net mūsų seneliai nei proseneliai. Lietuva buvo didžiųjų girių kraštas. Didelės tai buvo girios, labai didelės. Galingi medžiai vienas šalia kito augo, o jų viršūnės dangų rėmė. Jų šakos buvo taip tankiai susipynusios, kad neleido saulei į girių gilumą pažvelgti. Tose giriose gyveno laimingi įvairiausi žvėrys ir žvėreliai: briedžiai, vilkai, lokiai, stumbrai, lapės, bebrai, kiškiai, laukinės katės ir kitokie žvėrys. Medžių šakose čiulbėjo, ulbėjo galybės mažų ir didelių paukščių. Krūmuose grybai karaliavo; žolėse bruknės ir mėlynės sirpo. Tų girių valdovas buvo karalius Girinis — tikras galiūnas ir milžinas. Jis saugojo ir globojo medžius, žvėris ir paukščius. Jį nepaprastai mylėjo girių gyventojai: paukšteliai jį sutikdavo linksma giesmele, voverytės jį riešutais vaišindavo, lapės rodydavo jam savo mažus vaikelius, briedžiai jį visu keliu lydėdavo, o kiškiai meiliai kopūstelių siūlydavo. Karalius Girinis linksmas keliaudavo per girias, visus gyventojus globodamas ir mylėdamas.

Turėjo girių valdovas sūnų, kurių nepaprastai mylėjo. Jo vardas buvo Nemunas. Kol mažas buvo, sūnelis augo laimingas girių prieglobsty, laisvas, kaip paukštelis. Jo patalėlis buvo minkštas: žalių samanėlių duknelės ir pagalvėlė; jo draugai — voverytės, kiškiai ir kiti žvėreliai. Turėjo jis ir žirgelį — briedį tvirtaragį, o ant jo peties drąsiai nutūpdavo šnekučiai paukšteliai ir čiulbėdavo, ulbėdavo linksmai, jam gražių gražiausias pasakas sekėdavo. Nemunas jautėsi nepaprastai laimingas.

Užaugo Nemunas gražus ir tvirtas. Jo mėlynos akys taip gerumu spindėjo, kad, kur jis pasirodydavo, visus į save patraukdavo. Nors ir labai mylėjo Nemunas žaliasias girias, bet pajuto ilgesį širdyje ir panorą pažinti platųjį pasaulį. Vieną dieną išėjo jis iš girių karalystės. Išėjęs pasveikino saulę, pabučiavo žemę ir, iškėlęs rankas į dangų, tarė:

— Nežinau dėl ko, bet nepaprastai myliu šį kraštą ir noriu būti jo valdovu.

Ir išgirdo jis galingą balsą iš dangaus aukštybių:

— Tai tavo tėvynė — Gintaro šalis. Valdyk ją ir mylėk!

Prasiskleidė balkšvi debesėliai, ir šviesus Visagalio Dievo veidas palaimino galiūną Nemuną. Ar tai buvo Perkūnas, ar kuris kitas dievas — jis nesuprato, bet pradžiugo. Padėkojo Dievui ir su nepaprastu pasiryžimu puolė Nemunas į darbą: dieną ir naktį nešė akmenis ir statė pilį. Kai saulutė močiutė trisdešimtą kartą jam "labą rytą" tarė, Nemunas galiūnas ją pasveikino jau iš pilies bokšto. Rinkosi žmonės apie tą pilį ir stebėjosi jos valdovu, o Nemunas juos stiprino ir ragino:

— Statykit sodybas, gyvensit ramiai! Aš jums padėsiu, ir jūsų niekas nenuskriaus, nes tvirti mano raumenys ir meilės pilna širdis jums ir tai žemei!

Ir statėsi žmonės sodybas, augo kaimai, o jų gyventojai buvo laimingi. Ant kalnų atsirado šventovės. Vaidilutės saugojo šventąją ugnį, kriviai maldas dievams kūrė, dainiai kanklėmis garbino Gintaro šalį. Baltijos

Aš noriu prikelti nors vieną senelį
Iš kapų milžinų,
Ir išgirsti nors vieną, bet
gyvą žodelį
Iš senovės laikų!

Gal išklausčiau tada, kur
tos kanklės auksinės
Valdilotų garsių;
Kad jas pirštais užgaučiau,
užkaistų krūtinės
Nuo balsų įstabių.

— Maironis



karalienė Jūra jiems gintarą dovanojo, girios juos rengė ir maitino. Laiminga buvo Gintaro šalis.

Bet vieną kartą užpuolė šalį baisūs žmonės, geležimi ir šarvais apsidangstę. Jie, it pabaisos, gąsdino nekaltus žmones. Nemunas valdovas priglaudė moteris ir vaikus pilyje, o pats su būriu vyrų puolė priešą. Neturėjo jie nei šarvų, nei gerų ginklų, tačiau taip narsiai kovėsi ir taikliai leido medines strėles, kad priešas, išsigandęs vyrų milžinų, o ypač jų narsaus valdovo, pabėgo. Ir vėl ramybė ir džiaugsmas apgaubė Gintaro šalį, o žmonės dar labiau pamilo savo valdovą Nemuną, kuris norėjo net gyvybę paaukoti, juos begindamas.

Nemunas nepaprastai mylėjo savo šalį bei jos žmones ir galvojo amžinai čia gyventi, tą šalelę ir gyventojus nuo priešų apginti, laimę jiems atnešti. Praėjo metai, apmiršo visi žiaurųjį priešą ir laimingai gyveno. Kartą, susirinkę visi į šventovę, garbino dievus. Vaidilutės meldėsi, prašydamos palaimos naujai vaidilutei, kuri stovėjo, it baltoji lelija, vaidilos palaikoma. Tai Danguolė, šešiolikos metų mergaitė, Krivių Krivaičio mylimiausioji sesutė. Staiga pasigirdo baisus riksmas: į šventovę įpuolė šarvuoti vyrai, pagriebė vaidilutę, užmušė vaidilą, kartais kapojo moteris ir vaikus. Šventovės duryse jiems kelią pastojo galiūnas Nemunas ir galingu balsu sušuko:

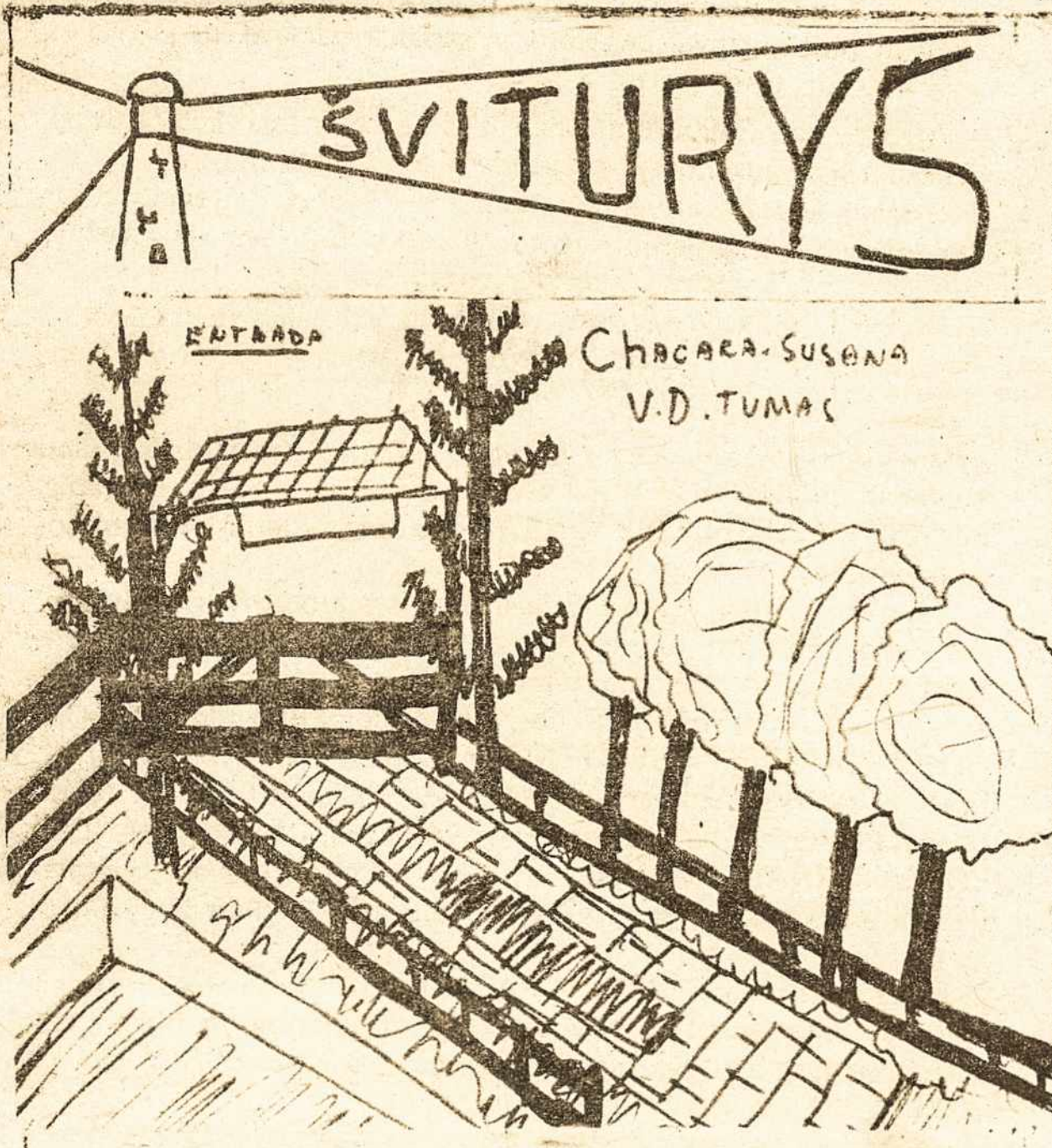
— Paleiskit šventąją mergaitę ir šalin iš Gintaro žemės!

Tai taręs, puolė priešą. Jam padėjo jo ištikimi narsūs vyrai. Baisi kova, it pragaras, užvirė. Nemunas savo krūtine užstojo moterims ir vaikams betaikomus smūgius. Jo narsumas ir drąsa, it burtai, silpnino priešą. Pagaliau jis nugalėtas, tačiau Nemuno krūtinėn įsmigęs baisus kalavijas. Kraujas upeliu teka, jo mėlynos gerosios akys pamažu tensta.

— Ak, taip norėčiau dar pagyventi. Aš taip myliu jus visus, mano gerieji žmonės, ir tave, tėvyne — Gintaro šalele, — šnabžda mirdamas valdovas Nemunas.

Prasiskleidė dangaus debesėliai. Šviesus, meilės pilnas, Dievo veidas pasirodė ir pasigirdo švelnus balsas:

— Gyvenk amžius ir puošk Gintaro šalį; būk upių karaliumi, Nemune auksaširdi! — Pamojo ranka Visagalis Dievas iš debesų, ir įvyko stebuklas: atsirado nepaprasto grožio upė, kurią žmonės savo mylimo valdovo Nemuno vardu pavadino. Ir teka, bėga Nemunas per Gintaro šalelę ir pasakoja, šnara jo vandenėlis apie ga-



MES PADARÉM...

ninkų pagerbimas, kur valstybės prezidento aktu F. Kriaučiūnas buvo apdovanotas Vytauto Didžiojo IV laipsnio ordinu ir "Jaunosios Lietuvos" "Trijų Liepsnų" II laipsnio žymeniu. Tuo pat ordinu, tik kitais laipsniais buvo apdovanota ir žymi dalis kitų rinktinės dalyvių.

Pirmenybių nuotakai atslūgus, Kriaučiūnas, norėdamas susipažinti su savo tėvų žeme, keletą savaičių lankė įdomesnes vietas ir, kur tik pasirodydavo, buvo sutinkamas kaip didvyris. Visi stengėsi bent ranką paspausti, o jaunimas didžiavosi gavęs jo autografa.

Antrakart Lietuvoje

Birželio pabaigoje F. Kriaučiūnas su reprezentacine Lietuvos sportininkų grupe grįžo į Čikagą, tačiau tik pusmečiui. 1938 m. pradžioje jis vėl atsirado Kaune. Vėl buvo paskirtas valstybinės krepšinio komandos treneriu ir kapitonu. Kad galėtų dalyvauti krepšinio pirmenybėse, įstojo į CJSO klubą ir jo nariu išbuvo beveik iki II D. karo.

Be valstybinės vyrų krepšinio rinktinės paruošimo, didžiausią pasveikino nugalėtojus Lietuvos vyriausybės vardu ir padėjo už nuopelnus Lietuvai, o visuomenei priminė imti tų ryžtingų - valingų krepšinininkų pavyzdį, kovoti ir laimėti, kur reikia, tėvynei Lietuvai. Rytojaus dieną F. Kriaučiūną ir visą krepšinio rinktinę specialioje audiencijoje priėmė respublikos prezidentas A. Smetona.

Porai dienų praėjus, valstybės teatre įvyko viešas krepšini-

šias F. Kriaučiūno tais metais rūpestis buvo paruošti Lietuvos moterų krepšinio rinktinę pirmoms Europos moterų krepšinio pirmenybėms Romoje. Jos įvyko spalio 12-17 d.d. F. Kriaučiūnas ją paruošė, tačiau to meto sportinės vadovybės neapdairumo dėka ji turėjo pasitenkinti antra vieta, nors Lietuva buvo nugalėjusi ir Italiją, kuri tik vieno taško dėka buvo pripažinta pirmąja Europos moterų krepšinio meistere. Šių pirmenybių metu F. Kriaučiūnui buvo pripažintas geriausio Europoje krepšinio trenerio vardas ir įteikta speciali dovana.

Kvietė italai

Kai F. Kriaučiūnas Romoje pasiekė tos garbės, italai prašė F. Kriaučiūną pasilikti Romoje, būti jų vyrų krepšinio rinktinės treneriu ir ją paruošti trečioms krepšinio pirmenybėms 1939 m. Kaune. F. Kriaučiūnas atsisakė ir grįžo į Kauną toliau tęsti savo darbo, t.y. ruošti Lietuvos vyrų rinktinės trečioms Europos krepšinio pirmenybėms.

F. Kriaučiūnas, 1938 m. žaisdamas CJSO komandoje, ją iškėlė į Pabaltijo meisterius. Mat, tais metais tarp Latvijos, Estijos ir Lietuvos buvo sutarta rungtyniauti krepšinyje ir dėl Pabaltijo meisterio vardo, tik truputį kita forma nei futbole (rungtynės vyko tarp stipriausių krepšinio komandų, bet ne tarpvalstybinių). Kriaučiūnui vadovaujant, tas pats buvo pakartota ir 1939 m., kur CJSO vėl tapo Pabaltijo meisteriu.

1939 m. trečioms Europos krepšinio pirmenybėms Lietuvos valstybinės krepšinio rinktinės paruošimas F. Kriaučiūnui bu-

vo jau daug lengvesnis, kaip 1937 m. Mat, į Lietuvą talkinti jauniems mūsų krepšinininkams buvo atvykęs Pr. Lubinas, kuris irgi buvo paskirtas rinktinės treneriu, ir krepšinininkai — Budriūnas, Jurgėla ir Ruzgys. Pasiruošimui ir laikas buvo pakankamai ilgas, taip kad šiuo kartu jėgų nereikėjo perdaug tempti.

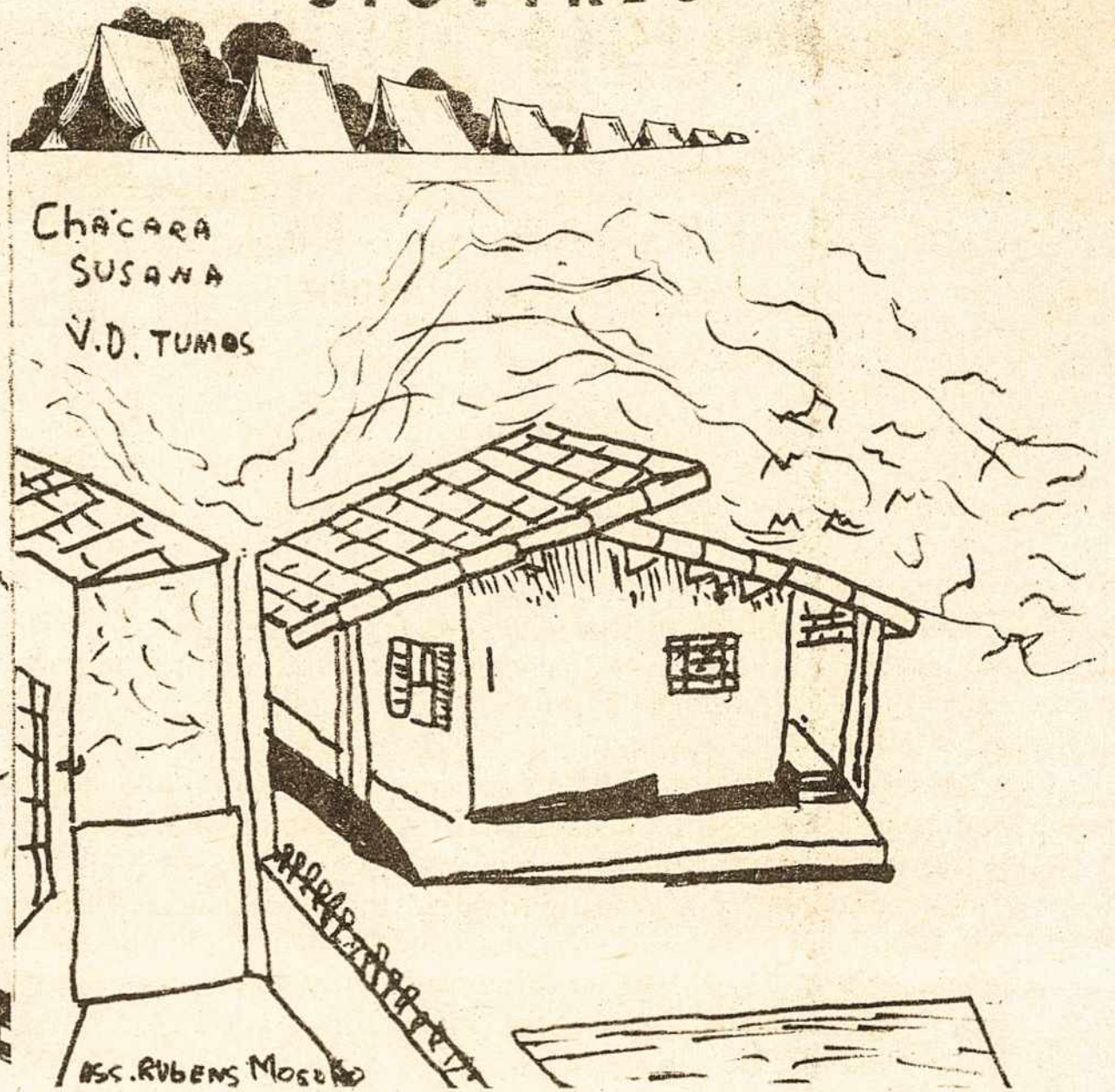
Antras laimėjimas

Žinoma, ir trečiasis Europos krepšinio pirmenybes Kaune gegužės 22-28 d.d. laimėjo Lietuva. Jos rinktinės kapitonu buvo F. Kriaučiūnas. Šių pirmenybių laimėjimas vėl nuskambėjo per Europą ir visą pasaulį. Lietuva vėl džiūgavo ir didžiavosi savo iškiliaisiais krepšinininkais, o visų priaugančių krepšinininkų svajonė buvo kaip nors patekti į valstybinę krepšinio rinktinę. Krepšinis buvo tapęs beveik tautiniu lietuvių sportu ir visoms kitoms sporto šakoms buvo statomas pavyzdžiu, kaip reikia kovoti rungtynių aikštėse.

Dvejų metų Felikso Kriaučiūno veikla Lietuvoje ir du kartu Lietuvos krepšinio rinktinės išvedimas į Europos krepšinio meisterius neišdildomai sujungė jo pavardę su nepriklausomos Lietuvos sportiniu gyvenimu. Jis išliko ryškiausiu pavyzdžiu visoms būsimoms lietuvių krepšinio kartoms, kaip reikia kovoti ir laimėti rungtynių aikštėje.

Kai 1975 m. F. Kriaučiūnas su savo broliu Edvardu buvo įkelti į "De La Salle Hall of Fame", ten Felikso sportinių nuopelnų eilėje aiškiai pažymėta ir jo 1937-39 m. veikla ir Lietuvoje.

STOVYKLOS



IŠ "ŠVYTURIO" STOVYKLOS

Su padėkos Mišiomis ir užbaigos pietumis, sausio 15 d. uždarė veikli ir sėkminga "Švyturio stovykla".

Stovykloje buvo 38 nariai, o savaitgalį dar prisidėjo keli "VYČIAI" ir šiaip simpatizantai.

Jaunutės skiltininkės-korespondentės ruošia išsamią reliaciją.

Reikia džiaugtis ir mokėti įvertinti bet kokį mūsų jaunimo ryžtą ir sveikos veiklos pasireiškimą.

KPU

PADĖKA TALKININKAMS

Nuoširdi padėka PRANUI ir KONSTANCIJAI GALINSKAMS, Medicinos studentei Elzbietai ir sūnams Edvardui ir Osvaldui — "Lituanikos Sodybos" matininkams, už pavėžinimą ir visą globą kun. Petruir Urbaičiui, JUNDIAI ir apylinkių lietuviškas šeimas belankant.



MŪSŲ ŽINIOS

INTERIORO LIETUVIAI

KALĖDOS ANT VANDENS

Rašo Ses. Ksavera, Guajara-Mirim, RO:

"Ilgai užtrukau su atsakymu į kalėdinius sveikinimus, kadangi buvome kelionėje — tris savaites praleidom "laive-ligoninė" ant Guaporé upės. Ten ir Kalėdas atšventėm — ant vandens, tarp miškų, laukinėje atmosferoje. Tai buvo vienos iš įspūdingiausių mano gyvenime.

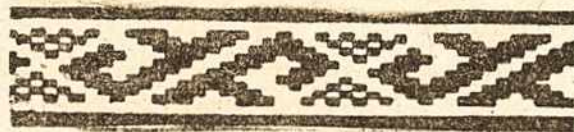
Nuplaukėm 1200 km (tik į vieną galą), sustodami prie kiekvienos lūšnelės. Visi džiaugėsi, galėdami pasinaudoti mūsų patarnavimais. Buvo apžiūrėta 640 sergančių, išrauta 400 dantų, suteikta apie 350 vaikams skiepy.

Mūsų ekipažas susidėjo iš 15 asmenų: kun. Bendoraitis, jaunas gydytojas prancūzas, dantistas bolivietis, medicinos padėjėjas, virėja, tvarkdarys, motoristai ir pilotai.

Beplaukdam, vieną naktį užtikome "onça" plaukiančią skersai upę iš Bolivijos į Brazilijos pusę, maždaug 20 m. atstumu nuo laivo. Vienas iš ekipažo jai paleido 3 šūvius, bet nepataikė. Išlipusi ant kranto, greit pasislėpė miške. Tai labai gražus ir grakštus gyvūnas. — Kitą dieną teko matyti "kapivarą" su 8 mažyčiais besimaudančią upės pakrantėje. Pamatę pavojų, visi pasislėpė po vandeniu.

MOKĖJO UŽ ML SAUSIO MĖNESĮ:

- 1.sausio: Vincas Orantas - 200 kr.
 " :Pranas Satkūnas- 150 "
 4 " :Algirdas Sliosa-
 raitis (garbės leidėjas) - 700 "
 " sausio: Kazys Bacevičius-200 "
 " :Vytautas Balvo-
 čius - 500 "
 5 " :Vincas Kalinauskas - 150 "
 " :Stasys Tamošaitis - 200 "
 6 " :Juozas Stunžėnas - 200 "
 " :Stepas Narušis- 200 "
 7 " :Tėvas Vincas Pupinis - 150 "
 8 " :Marija Stankūnienė -150 "
 " :Viktorija Butkuvienė -150 "
 9 " :Elena Vidmantienė - 200 "
 " :Marija Paleckienė - 150 "
 11 " :Kazys Audeinis (garbės leidėjas)-1.000 "
 12.sausio: Juozas Ratkevičius - 300 "
 15. " :Pranas ir Ksaverija Galinskai -150 "
 " sausio: Stasė Sātkevičius - 150 "
 " :Rosa Tubelytė Lopes - 150 "
 15.sausio: Elena Butvydaitė - 150 "



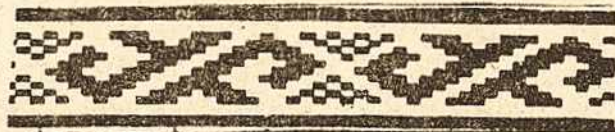
KAI DU STOS...

Šv. Kazimiero parapijos maldos apaštalavimo moterys nupirko atremontuotai salės virtuvei didelį — 120 litrų puodą ir du "bules" — ar kaip dabar sakoma arbatinukus. Tik kad šitie arbatinukai turi po 3 litrus talpos.

Kai kas gali paklausti, kam toks didelis puodas? Visi esame optimistai ir manome, kad į mūsų šventes privažiuos labai daug žmonių arbatėlėms ar "feijuadai".

CASA VERDE parapietės susirūpino kaip bus galima užvirinti tokį puodą, taigi nusprendė nupirkti "fogoną" — gazo pečiuką atatinamo dydžio.

Parapijos kunigai visoms dėkoja.



FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

Daug didelių žuvų pagavom ir, sušaldę parsivežėm į Guajara apie 450 kg. Gera maisto atsarga ligoninei.

Atrodo, kad Guaporé yra ne tik žuvų, bet ir paukščių rojus. Džiausi ir įvairiausi pulkai ant vandens ir ant medžių...

Grižę į Guajara atšventėm Naujuosius Metus. Ir rengiam kun. Bendoraičio gimtadienio šventę. Atrodo, bus nemažai svečių".



Mes, sampauliečiai, kad ir nekviesti į šventę, per šiuos ML lapus sveikinam KUN. DR. FERDINANDĄ BENDORAITĮ jo gimtadienio proga, ir SESELE KSAVERA, mūsų misionierius Amazonijos džiunglėse.

Tai mūsų, lietuvių, pasididžiavimas. Nors juodu tik du lietuviai, bet dirba už dešimt, už šimtą. Ir savo pasišventimu skleidžia ne tik Kristaus šviesą, o garsina ir Lietuvos vardą. Ir tai ne tik mums neįžengiamuos Amazonijos miškuos, o ir plačiojoje Brazilijoje. "LITUANOS PROMOVEM ASSISTÊNCIA MÉDICA NA AMAZÔNIA", neseniai rašė stambiom raidėm laikraščiai, kaip A CIDADE (Campos, RJ), CORREIO DO CEARÁ (Fortaleza, CE), FERNANDOPOLIS JORNAL (Fernandópolis, SP). Sakytum, ne du, o šimtai lietuvių civilizuoja ir gydo tūkstančius Brazilijos gilumos gyventojų.

Ir tai ne tik ligoninė BOM PASTOR, kur "kas mėnesį praeina apie 3.000 pacientų, kurių 300-400 yra paguldomi ligoninė", bet ir aptarnaujant laivu-ligonine, kaip aprašo ses. Ksavera.

Tad garbė jiedviem! Ir geriausi linkėjimai!

FLAUTAS LITUANAS

S. Paulo lietuvių kolonija yra susirūpinusi Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininko ir visiems gerai pažįstamo darbuotojo, Motiejaus Tamaliūno sveikata. Tegu Viešpats jį stiprina ir jam pagelbsiti!

IS RIO...

Uršulė Gaulienė dėkoja visiems pažįstamiems, tiek paulistams, tiek karijokams, kurie ją pasveikino Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų proga, o taip pat seselei Marijai Liucijai.

Rio de Janeiro lietuvių kolonija labai susirūpinusi ponios Anelės Dubauskienės sveikata. Jinau jau gana ilgai guli ligoninėje ir jos jėgos labai silpnos. Melskime Dievą, kad greit pasveiktų.

Pono Kazimiero Gaulios duktė, Nancy Regina, baigė aukštuosius buhalterijos kursus. Jai geriausių linkėjimų!

Procura-se alguem que possa informar sobre as flautas lituanas (skudučiai). Estamos interessados em conseguir o instrumento, gostariamos de saber como e com quem. Se possivel também alguem que nos dê informações de usá-lo. Talvez também algumas partituras para este tipo de flauta.

Contamos com a colaboração dos lituanos e de todos que porventura venham a saber sobre algo do assunto.

Seria interessante conhecer algo sobre este tipo de flauta em si.

Agradecemos antecipadamente a colaboração.

Informações devem ser dadas ao Pe. Pedro Rukšys na paróquia de São Casimiro na Moóca, R. Juatindiba, 28, ou pelo fone: 273.0338.

SVEIKINIMAI IS AUSTRALIJS

"1978.I.4. Linkėjimų ML redakcijai ir skaitytojams iš lietuvių skautų VI-tosios Tautinės Stovyklos. Esame 400 iš 4 žemynų gražiame miške prie Melbourne. Keliname ir Brazilijos vėliavą — A. Saulaitis"

NAUJAS INŽINIERIUS

1977.XII.30 iškilmingam akte Palacio das Convenções do Anhembi gavo inžinieriaus mechaniko diplomą EDVARDAS UMARAS, Povilo ir Teresės Umarų sūnus (Vila Prudente). Edvardas lankė USP Politechnikumą Gabus, gero būdo, 22 metų inžinierius jau dirba didelėje firmoje Osasco, São Paule.

MŪSŲ ŽINIOS

PRANEŠAMA

kad ML, kaip ir kiti rimti lietuviški laikraščiai, duos spaudos personalui nors vieną savaitę atostogų.

Todėl ateinančią savaitę ML neišeis.

Sjungos-Alianča narių susirinkimas.

Sausio mėn. 29 d., sekmadienį, 16 val. (4 val. po pietų), šaukiamas Lietuvių Sąjungos-Alianča visuotinis narių susirinkimas. Nesusirinkus pakankamam narių skaičiui nustatyta valanda, už pusės valandos bus šaukiama pakartotinai, ir susirinkimas įvyks atvykus bet kuriam skaičiui narių ir skaitysis legaliu. Bus svarstoma ši dienotvarkė:

1. Susirinkimo atidarymas ir pirmo susirinkimo protokolo skaitymas;
2. Valdybos pranešimas apie 1977 metų nuveiktus darbus;
3. Sąjungos- Alianča izdo stovis;
4. Revizijos Komisijos pranešimas ir pastabos;
5. Įvairūs Sąjungą-Aliančą liečiantieji klausimai bei sumanymai.

Valdyba

ML DĖKOJA

Sjungos-Alianča Valdyba, įvertindama lietuviškos spaudos reikšmę mūsų kolonijai, metų pabaigoje nutarė paremti piniginiai lietuvišką spaudą. Ką ir padarė, paaukodama MŪSŲ LIETUVAI 1.000 kruzeirų. Už tai ML Sąjungos-Alianča Valdybai nuoširdžiai dėkoja.

ML dėkoja ir kitiems, vienaip ar kitaip parėmusiems liet. spaudą. ar bent užsimokėjusiems prenumeratą

Ir primena tiems tautiečiams, kurie dar nesuskubo ar nudelsia apsimokėti prenumeratą, kad tuo apsunkina finansinį laikraščio stovį, kadangi laikui bėgant brangsta ir popierius, ir rašalai, ir paštas, ir spaustuvininkas, o kas atpinga — tai tik kruzeiras. Ir ką šiandien gali nupirkti už 100 kr., po 6 mėnesių tegausi tik už kokius 140. Tad nevarykit ML-vos į bankrutą savo delsimu

SALPA BETURČIAMS

Per V. Dimšienę davė beturčiams sušelpiti LEONARDA AUGULEVIČIŪTĖ Cr.100, ALDONA GRIČIŪNYTĖ — Cr. 150.

PRANEŠIMAI:

Paskutinį mėnesio sekmadienį, sausio 29 d., Šv. Mišios Dr. J. Basanavičiaus salėje nebus, kaip nutarta, 4 val. po pietų, bet dar vieną kartą **9 VAL. PRIEŠ PIET**, nes kaip tik tą dieną, 16 val., bus visuotinis Sąjungos-Alianča susirinkimas.

Beveik apmokėta Kongreso stovykla:

Brazilijos lietuvių jaunimo stovyklos išlaidoms padengti Urugvajuje, dosniai prisidėjo įvairios organizacijos ir pavieniai asmenys, sekančiais įnašais:

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė	2.000,00 kr.
Sąjunga-Alianča	2.000,00 kr.
Dr. Basanavičiaus Mokyklos Globėjų Būrelis	2.000,00 kr.
Lietuvių Katalikų Bendr. Choras	2.000,00 kr.
Aušros Choras	2.000,00 kr.
Gegužinė Caucajoj	1.360,00 kr.
Šv. Juozapo Bendruomenė	1.200,00 kr.
'Mūsų Lietuva'	1.000,00 kr.
P.J. Žvingila	200,00 kr.
Pnia. Konstancija Stankevičienė	50,00 kr.

Viso 14.410,00 kr.

Kongreso ruošos Vadovybė dėkoja jaunimo vardu visiems aukotojams ir skatina apdovanotąjį jaunimą pasinaudoti Kongreso proga gilesniam lietuviybės įsivymonimui, kad tautiečių pasiaukojimas nenuveiktų veltui.

Anksčiausiai išvažiuoja į Kongresą stovyklaujantis jaunimas "Rūtelė", būtent, 25 sausio vidurnaktį. Jie pasieks Montevidejų 27 sausio rytą. Jų, kartu su vadovais, viso labo yra 23. Prie jaunimo autobuso prisidėjo keli lietuviai ir šiaip keliaujantys žmonės. Jo organizuotojas yra P. J. Bagdžius. Jeigu kas turėtų kokių troškimų ar abejonių, prašoma telefonuoti jam: 273.18.65. "NEMUNAS" išvažiuoja sausio 29 d. Kongresas prasideda vasario 2 dieną.

Visi kiti, kurie važiuoja į kongresą atskirai, daro kaip gali ir kaip išmano: kompanijoj ar vieni, autobusu, automobiliu ar lėktuvu, pavieniai ar su šeima. Viskas priklauso nuo jų pačių skonio bei susitarimo. Tik patariama ilgai nedelsti su autobusu ar lėktuvų bilietu, nes daug kas važiuoja atostogoms ir paskutinėms dienoms gali pritrūkti vietos.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS ŽINIOS

MIELI PARAPIEČIAI,

Šv. Kazimiero Parapijos kunigai sudeda Jumyse didelį pasitikėjimą. todėl drįsta pasidalinti su Jumis ne vien džiaugsmu, bet ir bėdomis bei vargais.

Norime šį kartą Jums atidengti du didelius rūpesčius.

Tėvai Jezuitai paliko mums 1972 metų "KOMBI", su sąlyga kad tarnautų mums ir jaunimui. Jau sena ir gerokai aptampyta mašina, nežinia ar beištvers dar vienus metus. Nenorėdami pasilikti pėsčiomis, išdrįsime nusipirkti mažą "FIATuką" kuris atrodo taupiausiai suvartoja benzino, bet kaip mes jį išmokėsime, jei Jūs mums nepadėsit?

Antra rūpestis, tai Parapijos salės VIRTUVĖ ir kanalizacijos. Pirmoji jau griuvo nuo lietaus, o antrosios kas mėnesį užsikimšdavo, galima įsivaizduoti su kokiais nuostoliais ir nemalonumais. Buvo išdažyti namai ir patobulintas elektros įvadas, bet viskas grąsino nueiti niekais, jei nebūtų sutvarkyta kas skubiausia. Taip ir pradėjom taisyti. Bet šiais laikais, panašiuose dalykuose tik pradėk, tai ir galo nesimato: tarp mašinos ir sulopymų, mes prieinam beveik prie šimto tūkstančių kruzeirų. Iš kur juos gauti, jei esam tik naujakučiai?

Nenorėtume tačiau nei Jūsų pačių apsinkinti, lengvai prisiimdami skolas, nes jau ir taip esate dosnūs ir darote daug pasiaukojimų. Ko norėtumėte, tai kad žinotumėt kas mus spaudžia ir ne tiek aukotume dideles sumas, kiek daug kas prisidėtų po truputį. "Taip lašas po lašo, kaip sako priežodis, ir akmenį pratašo". Visi vieningi galėsime su pusėtinu vargu išsikrapštyti iš Parapijos būstinei grėsiančių skolų.

Sekančiuose ML numeruose mėginsime pagvildinti praktiškų pasiūlymų, kaip būtų galima sekmingiau praveisti šitą reikalą. Pakol kas neužmirškime paprašyti, kad taip pat ir virš visko, Dievo Apvaizda laimintų mūsų žingsnius ir iniciatyvas.

Kun. Pranas Gavėnas savaitę išvažiavo į Erechin (Rio Grande) pas brolių Antaną. Kun. Gavėnas tikisi kiek pailsėti, o taip pat pasinaudos proga aplankyti Porto Alegre ir apylinkėse gyvenančius lietuvius.

PAIEŠKOJIMAS

Kamilija Karosaitė-Šablevičiūtė ieško savo pusbrolio JUOZO KAROSO — JOSĖ KAROSAS — gyvenusio Puodžiu kaime, Daveikių parapijoj, atvažiavusio Brazilijon 1926 m. Prašoma atsiliepti per ML.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

ŠV. JONO BOSCO ŠVENTĖ

Saleziečių įsteigėjo, Don Bosco, šventė Mookoj numatyta sausio (janeiro) 29 d., su pamaldomis 16 val., trumpu minėjimu ir suneštinėm vaisėm.

Numatyta taip pat mūsų mažųjų menininkų KALĖDINIŲ PIESINIŲ PARODA su įvertinimu — premiacija.

Ta pačia proga norėtumėte sudaryti galimai pilnesnį sąrašą lankiųjų saleziečių mokyklas Brazilijoj ar betkur kitur (EX - ALUNOS ir EX-ALUNAS). Tų ex-alumnų apstu itin São Paulo ir Campinas apylinkėse.

Prašoma atsiliepti raštu (ar telefonu) šv. Kazimiero parapijon: C.P. 4421

01000 São Paulo, SP.

Telef. 273-0338

ML ATSTOVAS ZELINOJ

Šv. Kazimiero Vyrų Brolijos išdininkas KAZIMIERAS RIMKEVIČIUS, yra įgaliotas rinkti ML prenumeratas ir išduoti atitinkamus kvitus. V. Zelinos bei apylinkės tautiečiai šiuo reikalu gali kreiptis tiesiogiai į jį K. Rimkevičiaus adresas: Rua Prof. Gustavo P. de Andrade, 1085, V. Zelina.

VI PALK PROGRAMA

Montevideo ŽINIOS (sausio 1 d., 1978) taip informuoja savo skaitytojus apie numatytą VI-tojo PALKO programą:

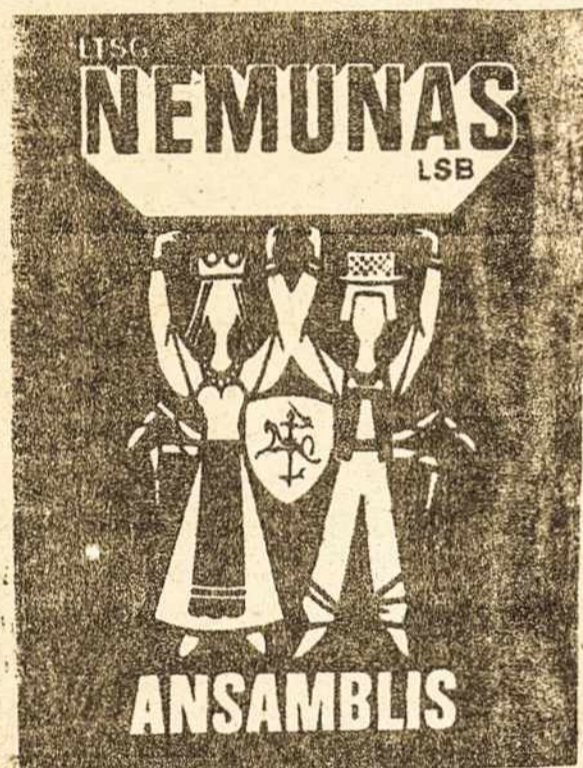
Sausio 28, 16 val. išvažiuojama į Jaunimo stovyklą.

Vasario 2, ryte – jaunimas grįžta iš stovyklos. – 16 val. pirmasis Kongreso atstovų susirinkimas, prezidiumo atidarymas, darbo plano nustatymas ir t.t. – 20 val. Kongreso atstovų pristatymas visuomenei. – Meno programa: RŪTELĖ (Brazilija), sol. Adrijana Joeytė (Argentina), VYR. RINTUKAI ir KANKLININKAI (Urugvajus).

Vasario 3, 9,30 val. Kongreso 1-ji tema apie Lietuvą, žiūrint į ją iš išorės ir iš vidaus. Vyr. paskaitininkas Br. Nainys, PLB vald. p.kas. – 12,30 val. vainikų padėjimas Nepriklausomybės aikštėje ir Lietuvos aikštėje. – 16 val. Kongreso 2-ji tema: Lietuvių kalbos mokymas išėivijoje (paskaitininkas – Argentina). – 21 val. Aldo Šlepečio paskaita (Argentina) ir meninė dalis: NEMUNAS (Brazilija), Arg. Liet. Susivienijimo ANSAMBLIS, ŽIBUTĖS (Argentina), AŽUOLYNAS (Urugvajus).

Vasario 4, 9,30 val. Kongreso 3-ji tema: Lietuvių kalbos ir kultūros išlaikymas ir ugdymas išėivijoje (pask. - Brazilija), – 16 val. ekskursija po Montevidėju – 21 val. Vasario 16-tosios iškilmingas minėjimas, Kongreso rezoliucijų priėmimas, Kongreso uždarymas. Meninė programa: TAUTINIŲ ŠOKIŲ FESTIVALIS ir kiti šeimyniniai šokiai iki sekmadienio ryto.

Vasario 5, 12 val. Pamaldos lietuvių bažnyčioje. – 13 val. Atsiveikinimo pietūs Urug. Liet. Kultūros Draugijos rūmuose. Meninė dalis: laisvas įvairių kraštų meno vieaetų pasirodymas. Premijų įteikimas.



NORINTIEMS KELIAUTI PARA QUEM QUISER VIA- JAR

Galima vykti su NEMUNU į Urugvajų... ir toliau.

PARTIDA: dia 29 (domingo), às 14 horas. **CHEGADA** a Montevideo: dia 31 pela manhã. Para isso tem 10 lugares.

PREÇO: até MONTEVIDEO: Cr.500,00.

Para **VOLTA** teremos passagem pela TTL

Para **TODA VIAGEM:** São Paulo – Curitiba – Florianopolis – Porto Alegre – Montevideo – Colonia – B. Aires – Mendoza – Las Cuedas – Santiago – Vina del Mar – VALPARAIZO; depois a **VOLTA:** Santiago – Mendoza – Cordoba – Reconquista – Clorinda – Assuncion – Foz de Iguacu – Ponta Grossa – S. Paulo: tem **TRÉS LUGARES.** Regresso: dia 18. 2. (sábado).



PREÇO para todo o percurso:
Cr. 3.000,00.
Informações: p/ tel. 291.4914
– 292.4650 c/João Lukoševičius.

SPAUDOS BALIAUS DARBUO- TOJŲ POBŪVIS

Kun. Juozas, Vyru Brolija ir geras būrelis Šeiminių sunkiai vargo per Spaudos Balių ir tik per šitą vargą atsiekė taip gerų rezultatų. ML Redakcija ir Administracija jautė reikalą kaip nors jiems pareikšti savo padėką, todėl trečiadienį, sausio 11 d., sukvietė visus kas tik galėjo ateiti į Šv. Kazimiero Parapijos patalpas, kame pravedė tokią programą: Padėka, Spaudos Baliaus ir dabartinės ML aptarimas, Šv. Kazimiero Šventė ir išleisima Jo gyvenimo-kulto knygelė, Šv. Kazimiero paveikslas Jo Parapijos koplyčioje, laiškas iš Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrijos geriausiam pasauliečiui visuomenininkui išrinkti.

Ateinantiems metams nutarta kelti Spaudos Balių daug anksčiau, atseit liepos mėnesį ar rugpjūčio pradžioje ir kad būtų tikras balius, su vaišėmis, muzika ir šokiais, nes norima pritraukti ir jaunų elementų.

Po posėdžio sekė smagus užkandis su uždegtom žvakėm, nes visam rajone pritrūko elektros šviesos!

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS inž. KAZYS AUDENIS

Rio de Janeiro

Jam nuoširdi padėka ir geriausi linkėjimai

Administracija

ML GARBĖS LEIDĖJŲ VAJUS

ML įėjo į 30-tuosius SAVO GYVAVIMO METUS (1948-1978). Tai JUBILIEJUS, kuris sutampa su LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS 60-MEČIU.

Periodinė spauda – vienas svarbiausių įrankių LIETUVYBEI IŠLAIKYTI: ugdyti lietuvių kalbą, papročius ir kultūrą, jungti tautiečius į vieną lietuvišką šeimą, skatinti kovą už Lietuvos Nepriklausomybę.

Tad būtina turimą spaudą PALAIKYTI ir REMTI.

Argi šiais jubiliejiniais metais

– kiekviena LIETUVIŠKA ORGANIZACIJA

– mūsų tautiečio FIRMA,

– susipratęs TAUTIETIS

nejaus kaip savo TAUTINĘ GARBĘ tapti nors vieno ML numerio GARBĖS LEIDĖJU?

Tad šiuo ir SKELBIAME

ML GARBĖS LEIDĖJŲ VAJŲ – KAMPANIJA

Čia tuoj pat galima ir įsirašyti (kaip jau kas ir įsirašė):

1. Adv. Algirdas Sliesoraitis
2. Inž. Kęstutis Sipavičius
3. Inž. Kazys Audenis
4.

LIETUVIŲ KALBOS IR KULTŪROS KURSAS

Besidomintiems pageidaujant, programuotas LIETUVIŲ KALBOS BEI KULTŪROS KURSAS suaugusiesiems prasidės po VI PALKO, vasario (fevereiro) 10, penktadienį 20 val., šv. Kazimiero p-jos klebonijos patalpose.

Atsižvelgiant į kurso TIKSLĄ (pažinti ir perduoti), METODĄ (nagrinėjimas-pesquisa) ir REIKALAVIMUS (mokėti kalbėti lietuviškai ir... rašyti portugališkai), kursantų-dalyvaujančių skaičius yra griežtai ribotas. Nebus "vestibular", bet bus reikalaujama savikritika!

Įsirašymas-matricula: iki sausio (janeiro) 29 dienos.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislo Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr. Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislo Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėju nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai iteiktini nevēliau kaip iki sekmadienio vakaro.